

ผู้ที่ถูกลงโทษไล่ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
และได้รับการล้างมลทินแล้ว
จะบรรจุเข้ารับราชการ ได้หรือไม่

เกริ่นนำ

การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ นั้น จะต้องมีความสมบูรณ์ทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๖ ที่บัญญัติไว้ว่า

“มาตรา ๓๖ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีความสมบูรณ์ทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ข. ลักษณะต้องห้าม

๑ ล ๑

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

๑ ล ๑

(๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

๑ ล ๑

ข้าราชการที่ถูกลงโทษไล่ออก ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้รับการล้างมลทินโทษทางวินัยโดยให้ถือว่าผู้มิได้เคยถูกลงโทษไล่ออก ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ ที่บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ” ซึ่งทำให้ไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข.(๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หลังจากที่ได้รับการล้างมลทินแล้ว ได้มีส่วนราชการบางแห่งบรรจุข้าราชการที่เคยมีคำสั่งลงโทษไล่ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและได้รับการล้างมลทินกลับเข้ารับราชการ เนื่องจากเห็นว่าไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข.(๑๐) แล้ว และเห็นว่าไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) ด้วย คือ “ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม” โดยเห็นว่าเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะใช้ดุลยพินิจพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป

เรื่องนี้ ก.พ.ได้มีมติ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ และสำนักงาน ก.พ. เคยตอบข้อหารือ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/๙๐ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ สรุปว่า “ก.พ.เห็นว่าผู้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) คือ เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และให้ระมัดระวัง ตามแนวทางของหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว ๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

เอกสาร

๑. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖
๒. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว ๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔
๔. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗
๕. หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๕ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๖
๖. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๖
๗. พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๓ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง การบรรจุบุคคลผู้ซึ่งเคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการกลับเข้ารับราชการ
เรียน (เวียนกระทรวง กรม จังหวัด)

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในภาครัฐอย่างจริงจัง แต่ปัจจุบันกลับปรากฏว่าได้มีผู้กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและถูกลงโทษทางวินัย
อย่างร้ายแรงขอกลับเข้ารับราชการ เพราะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาส
ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้นโยบายดังกล่าวของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์
จึงมีมติให้ส่วนราชการใช้ความระมัดระวังในการพิจารณารับบรรจุบุคคลผู้ซึ่งเคยออกจากราชการเพราะกระทำ
ผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแล้วกลับเข้ารับราชการอีก เนื่องจากการได้รับล้างมลทินตาม
พระราชบัญญัติข้างต้นนั้น ล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น หาได้ล้างพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยด้วยไม่ ดังนั้น
แม้ว่าผู้นั้นจะได้รับการล้างมลทินแล้วก็ตาม แต่พฤติกรรมการกระทำผิดวินัยนั้นก็อาจเป็นการบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันเป็นกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือน
ตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ได้ ทั้งนี้ ก.พ. ได้เคยมี
มติทำนองนี้แล้วตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายนนทกร กาญจนะจิตร)

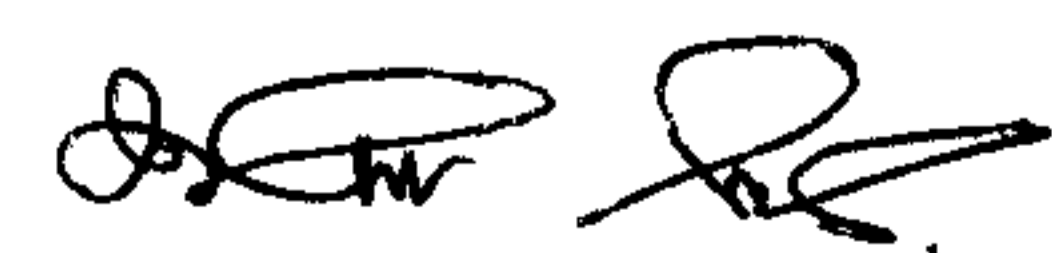
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

สำเนาถูกต้อง

(นายศักดิ์ริน ไต้เฮง)
นิติกร สำนักมาตรฐานวินัย

ที่ นร ๑๐๑๑/๙๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง หรือลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมทางหลวง

อ้างถึง หนังสือกรมทางหลวง ที่ คค ๐๖๐๕/๔๓๗๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมทางหลวงได้หารือเกี่ยวกับพฤติการณ์อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแจ้งว่านาย ส. หรือ ม. อติตวิศวกโรโยธา ๘ วช ซึ่งกรมทางหลวงโดยมติ อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม สั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเมื่อครั้งเป็นนายช่างโครงการก่อสร้างสะพานข้ามทางรถไฟ ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวหาประโยชน์จากกรรมการผู้จัดการ ซึ่งเป็นคู่สัญญากับกรมทางหลวง อันเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น และต่อมาได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประสงค์จะขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ กรมทางหลวงจึงหารือว่า พฤติกรรมของนาย ส. หรือ ม. ที่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าว เป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่ และสมควรที่กรมทางหลวงจะบรรจุผู้นี้กลับเข้ารับราชการหรือไม่ ประการใด ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าพฤติการณ์ใดเข้าลักษณะเป็นการบกพร่องต่อศีลธรรมอันดีหรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป สำหรับกรณีของนาย ส. หรือ ม. ซึ่งจากการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้นี้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏจึงถือได้ว่า ผู้นี้มีลักษณะต้องห้ามโดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว

ส่วนกรณีที่ว่า กรมทางหลวงสมควรที่จะบรรจุผู้นี้กลับเข้ารับราชการหรือไม่ ประการใด นั้นขอเรียนว่า เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลยพินิจของกรมทางหลวงที่จะต้องพิจารณาตามมาตรา ๖๕ โดยคำนึงถึง

ประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และควรพิจารณาด้วยความระมัดระวังตามที่ ก.พ. ได้เคยวางแนวทางไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว ๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสาร์ตัน

(นายปรีชา นิสาร์ตัน)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

ที่ น.ว. 2/2504

สำนักงาน ก.พ.

13 กุมภาพันธ์ 2504

เรื่อง การบรรจุข้าราชการผู้ซึ่งออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยกลับเข้ารับราชการ
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)
สิ่งที่ส่งมาด้วย สติติและผลการวิจัย รวม 1 แผ่น

ด้วย ก.พ. ได้ทำการวิจัยเรื่องข้าราชการกระทำผิดวินัย ปรากฏจากสถิติว่าผู้ซึ่งออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยไปแล้ว ต่อมาได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการได้กระทำผิดวินัยซ้ำอีกเป็นจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ (ดังสถิติที่แนบมานี้) ทั้งนี้ แสดงว่ามีผู้กระทำผิดติดนิสัยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ ก.พ. จึงลงมติขอให้กระทรวง ทบวงกรมต่าง ๆ พิจารณาด้วยความระมัดระวังในการรับบรรจุผู้เคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยแล้วกลับเข้ารับราชการอีก แม้ว่าผู้ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยจะไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44 (10) (11) (12) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 เพราะได้รับล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสครบ 25 พุทธศตวรรษ พ.ศ. 2499 แล้ว แต่ผู้นั้นอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 44 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ก็ได้ ถ้าหากการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ นั้น ล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น หาได้ล้างการกระทำผิดนั้นด้วยไม่

จึงเรียนยืนยันมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ
(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัยและเรื่องราว

ที่ นร ๑๐๑๑/ถ ๑๕

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนครพนธ์ ๑๑๐๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ทารือกรณีมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ

เรียน อธิบดีกรมการจัดหางาน

อ้างถึง หนังสือกรมการจัดหางาน ลับ ที่ รง ๐๓๑๐/๑๑๘ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการจัดหางานขอทราบความเห็นเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ กรณีพบประวัติข้าราชการเป็นผู้เคยถูกจับกุมข้อหาหลักทรัพย์ โดยแจ้งข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ว่า กรมการจัดหางานได้บรรจุและแต่งตั้งนางสาว ก. เข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชีปฏิบัติงาน และภายหลังได้รับแจ้งผลการตรวจสอบประวัติบุคคลของนางสาว ก. จากกองทะเบียนประวัติอาชญากรว่า ถูกจับกุมข้อหาหลักทรัพย์ ซึ่งศาลแขวงพระนครเหนือ ได้พิพากษา จำคุก ๑ เดือน และศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับ ๒,๕๐๐ บาท อีกสถานหนึ่ง โดยโทษจำคุกให้รอกำหนดโทษไว้ ๒ ปี และให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๓ เดือน เป็นเวลา ๑ ปี กรมการจัดหางานจึงขอทราบว่า กรณีดังกล่าวจะถือว่านางสาว ก. จะเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ และหากนางสาว ก. เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าว จะขอให้ ก.พ. พิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้หรือไม่ นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า การที่จะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ นั้น เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของส่วนราชการที่จะต้องพิจารณา และ ก.พ. เคยวางแนวทางการพิจารณาไว้ว่า จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์ของแต่ละกรณีเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่การงาน หากกรมการจัดหางานพิจารณาเห็นว่าการกระทำของนางสาว ก. ไม่ถือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม นางสาว ก. ก็ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และไม่มีเหตุที่จะพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แต่ถ้ากรมการจัดหางานพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของนางสาว ก. ถือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม อันถือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ ข.(๔) ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน เนื่องจากตกเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ อยู่ก่อนได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามมาตรา ๖๗ และหากนางสาว ก. ประสงค์จะเข้ารับราชการ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด พร้อมทั้งเอกสารหลักฐาน

ที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุเรือง พันธุหงส์

(นายพันธุเรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๕

โทรสาร ๐๒ ๕๔๗ ๑๖๒๘

ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๖๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารือกรณีข้าราชการเคยต้องโทษจำคุก

เรียน อธิบดีกรมศิลปากร

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมศิลปากร ลับ ที่ วธ ๐๔๐๑/๔๐๐๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕

๒. หนังสือกรมศิลปากร ลับ ที่ วธ ๐๔๐๑/๓๔๙๘ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๖

๓. หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๗๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมศิลปากรได้หารือปัญหาเกี่ยวกับกรณีมีลักษณะต้องห้ามของบุคคลในการเข้ารับราชการ กรณีกรมศิลปากรได้มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนาย บ. เข้าทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนายช่างศิลปกรรมปฏิบัติงาน อุทยานประวัติศาสตร์เมืองสิงห์ กาญจนบุรี สำนักศิลปากรที่ ๒ สุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมากองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แจ้งผลการตรวจสอบประวัติและพิมพ์ลายนิ้วมือของนาย บ. ว่าเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ นาย บ. เคยต้องคดีอาญาจำนวน ๒ รายการ ในข้อหามียาเสพติดให้โทษ (เฮโรอีน) ไว้ในครอบครอง และมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ซึ่งสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือขอให้กรมศิลปากรแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลคดีดังกล่าว กรมศิลปากรได้แจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าในข้อหามียาเสพติดให้โทษ (เฮโรอีน) ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาจำคุก ๑ ปี โทษจำคุกรอการลงอาญา ๒ ปี รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๓ เดือนต่อครั้ง และห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกประเภทใน ๑ ปี สำหรับข้อหามียาเสพติดประเภท ๕ (กัญชา) ศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ๓ เดือน แต่ได้มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างการอุทธรณ์ฎีกาเนื่องจากมีประกัน กรมศิลปากรจึงหารือว่ากรณีนี้จะถือว่า นาย บ. ไม่เคยต้องโทษจำคุกและเป็นผู้ไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ อย่างไร หรือต้องขอยกเว้นกรณีมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ผู้ที่จะมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ กรณีเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา ตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จะต้องเป็นบุคคลที่ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและถูกจำคุกจริง ๆ โดยมีได้มีการรอการลงอาญา ดังนั้น คดีที่ศาลอาญากรุงเทพใต้ ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๑ ปี โทษจำคุกรอการลงอาญา ๒ ปี โดยให้รายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๓ เดือนต่อครั้ง และห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกประเภทภายใน ๑ ปี ตามคดีหมายเลขดำที่ ๙๓๖/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๓๗/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๘ นั้น เป็นกรณีที่นาย บ. ยังไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก จึงไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับ

คดีที่ศาลอาญานบุรีได้มีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ ปี ๓ เดือน ตามคดีหมายเลขดำที่ ๓๒๑๔/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๗๗/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๘ และได้มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวระหว่างการอุทธรณ์ฎีกา โดยไม่ปรากฏผลในคดีนี้ว่าคดีถึงที่สุดแล้วผลเป็นประการใด นาย บ. ต้องรับโทษจำคุกหรือไม่ จึงยังมีอาจพิจารณาได้ว่าเป็นกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก อันจะเป็นกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๖ ข. (๗) และไม่มีอาจพิจารณาเรื่องล้างมลทินตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

อย่างไรก็ดี การที่บุคคลจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น จะต้องมีความสมบูรณ์ทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามประการอื่น ตามที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดไว้ด้วย เช่น ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ทั้งนี้ เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่จะใช้ดุลยพินิจพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไปว่าการกระทำดังกล่าวถึงขนาดบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่ โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และตำแหน่งหน้าที่ราชการ หากพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของนาย บ. ถือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญแล้วภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖ อยู่ก่อนบรรจุเข้ารับราชการตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และหากนาย บ. ประสงค์จะเข้ารับราชการ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการขอยกเว้นให้เข้ารับราชการกรณีมีลักษณะต้องห้ามเป็นข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พันธุ์เรือง พันธุ์หงส์

(นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ

พระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องโทษ” หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษหรือให้กักกัน และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษ โดยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

“ผู้ถูกลงโทษทางวินัย” หมายความว่า ผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย

มาตรา ๔ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ

มาตรา ๖ บรรดาผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป

มาตรา ๗ การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติและให้เกิดสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สมควรล้าวมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว และสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาตั้งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

ลักษณะ ๓

บททั่วไป

มาตรา ๓๔ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

มาตรา ๓๕ ข้าราชการพลเรือนมี ๒ ประเภท คือ

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ

(๒) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการโดยได้รับบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

มิให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน

“ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน และข้าราชการอื่นในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น

“กระทรวง” หมายความว่า สำนักนายกรัฐมนตรีและทบวง

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวง

“กรม” หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม

“อธิบดี” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๕) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๑) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ หรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่เข้ามารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๔) (๖) (๗) (๘) (๙)

(๑๐) หรือ (๑๑) ก.พ. อาจพิจารณาขเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๘)

หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในกรณีมีลักษณะต้องห้าม

ตาม (๑๐) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใช่เป็นกรณีออกจากงาน

หรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ มติของ ก.พ. ในการยกเว้นดังกล่าวต้องได้คะแนนเสียง

ไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการที่มาประชุม การลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอยกเว้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีตามวรรคสอง ก.พ. จะยกเว้นให้เป็นการเฉพาะราย หรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

มาตรา ๓๗ การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณา
ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๓๗ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณี
ที่ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะสมควรดำเนินการประการใด
ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๓๘ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ
เข้าตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินเดือน
ยังไม่ถึงขั้นต่ำของระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำชั่วคราว
ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และให้ได้รับการปรับเงินเดือนจนได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของ
ระดับตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓๙ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทต่าง ๆ กำหนดให้นำ
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ
หรือใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ยังคงนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไป การให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับกับ
ข้าราชการประเภทดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยมติขององค์กรกลางบริหารงานบุคคล
หรือองค์กรที่ทำหน้าที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น ๆ โดยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

